

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple embracing in front of a large window overlooking a forest. The man is wearing a dark suit and glasses, and the woman is wearing a purple dress. The scene is set in a modern interior with a large window showing a lush green forest and mountains in the background.

Abby Greenová
Milionářova
rukojmi

ABBY GREENOVÁ

MILIONÁŘOVA
RUKOJMÍ

PŘEKLAD

KVĚTOSLAV DACHNIL

Milá čtenářko,

a máme tu nový rok 2020. Doufám, že nám ty dvě dvojky a dvě nuly přinesou štěstí a pohodu a že to bude klidný a spokojený čas.

Nejen láska, vášeň a touha jsou hlavními tématy lednových příběhů v edicích Sladký život a Sladký život Duo, ale na řadu přicházejí i intriky, pomsta a únos. Vydejte se tedy spolu s Freyou Na francouzské pobřeží, které je prvním příběhem z minisérie Prsteny pomsty. Víte, tak jako Hallie, že Manželství s Italem není žádnou procházkou růžovým sadem? Nebo snad stejně jako Millie neodoláte Safírovému opojení? Určitě se ale nechcete stát Milionářovou rukojmí jako Nessa, která toho však nakonec vůbec nelitovala. A jaký je Řecký slib? To ví jen Valentina... Chcete zažít stejné dobrodružství jako Eleni, která se v přestrojení vydá Na maškarní ples? Pak tedy neváhejte a za dlouhých zimních večerů si najděte čas jen sama pro sebe a ponořte se do světa romantiky.

A citát na leden: Až když jsme našli lásku, víme, co nám v životě chybělo. (John Ruskin, anglický spisovatel a umělecký kritik).

Váš Harlequin

Abby Greenová

**MILIONÁŘOVA
RUKOJMÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Virgin's Debt to Pay

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2018

Překlad:
Květoslav Dachnil

Odpovědný redaktor:
Ivana Čejková

© 2018 by Abby Green
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4842-6 (EPUB)
ISBN 978-83-276-4843-3 (MOBI)
ISBN 978-83-276-4844-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Nessa O'Sullivanová se nikdy nepovažovala za schopnou zločinu, a přesto tu teď stála, před soukromým pozemkem, zalitá měsíční září, chystající se vloupat dovnitř a ukrást něco, co jí nepatří.

Ušklíbla se. Tedy, přesněji, nehodlala se vloupat dovnitř v pravém slova smyslu, neboť měla k bratrově kanceláři v Barbierově hřebčinci klíč u sebe. *Luc Barbier*. Jen pomyslení na majitele tohohle hřebčína a závodních stájí Nessiným útlým tělem otráslo. Krčila se za přečnívající větví, na samém okraji pečlivě udržovaného trávníku rozpínajícího se před hlavní budovou. Svůj oprýskaný Mini Cooper nechala kousek od brány a přelezla přes nízkou zídku.

Nessin rodinný domov nebyl daleko, tudíž znala velice dobře místní okolí. Jako malá si tu hrávala, když ještě byl pod jiným majitelem.

Ale jakýkoli pocit povědomosti se vytratil, jakmile poblíž zahoukala sova, Nessa nadskočila a srdce se jí prudce rozbušilo. Donutila se zhluboka dýchat a zároveň opět zatratila svého horkokrevného staršího bratra za to, jak se vypařil. Ačkoliv, jak mohla Paddymu Juniorovi vyčítat, že se Lucu Barbierovi nepostavil – tomu zastrašujícímu francouzskému *enfant terrible* závodního světa plnokrevníků, o kterém se toho víc nevědělo, než vědělo?

Jeho nebezpečná přitažlivost byla obklopena roztodivnými pomluvami... že byl sirotek cikánských

kočovníků a že přežíval na ulicích, než se stal skoro legendou dostihového světa díky své schopnosti vytřénovat i ty nejdivočejší koně.

Velice rychle se vypracoval na vlastníka soukromých závodních stájí v okolí Paříže, a teď měl i rozsáhlý hřebčinec v Irsku spojený s dalšími závodními stáji, kde jeho působivý výčet úspěšných koní trénovali ti nejlepší z celého světa, vše pod jeho ostržím dozorem.

Lidé si šeptali, že jeho schopnosti byly nějaký druh magie, zděděné po jeho záhadných předcích.

Jiné fámy zas tvrdily, že byl obyčejný kriminálník, který vyrůstal v ošklivém prostředí, ale podařilo se mu změnit svůj osud a vypracovat se až tam, kde je teď, za pomoci talentu a bezohledné vynalézavosti.

Záhada jeho původu pouze prohlubovala divoké spekulace, které ho obklopovaly, jelikož kromě závodů investoval také do množství jiných podniků. Ztrojnásobil tak v krátkém čase své jmění a zajistil si pozici jednoho z nejbohatších podnikatelů světa. Přesto dostihy a výcvik koní zůstaly jeho hlavním zájmem.

Paddy Jr. o tom muži posledních pár let mluvil tlumeným hlasem plným respektu, od doby, co ho Barbier najal na pozici mladšího manažera stájí.

Nessa ho sama jednou nebo dvakrát z dálky zahlédla na prodejích irských hřebců – běžně se tam objevovala ta nejdůležitější jména z celého dostihového světa. Šejkové, šlechta a opravdoví boháči.

On však vyčníval hlavou a rameny nad všechny okolo. Inkoustově černé vlasy, husté a divoké, dotýkající se jeho límečku. Snědý obličej s tvrdými rysy a vážným výrazem, oči skryté za tmavými brýlemi. Silné svalnaté ruce měl založené na široké hrudi a hlavu otáčel za každým koněm, vystavovaným před potenciálními kupci. Spíše připomínal tichého bodyguarda jednoho ze šejků nebo nějakou záhadnou filmovou hvězdu než majitele.

Neměl okolo sebe žádnou ochranku, ale Nessa si dokázala vybavit tu hrozivou auru, která ho obklopovala a držela ostatní od těla. Byl více než schopný sám sebe ubránit.

Jediný důvod, proč sem dnes večer přišla, byl ten, že ji její bratr ujistil, že Luc Barbier je momentálně ve Francii. Nijak netoužila čelit tomu muži tváří v tvář, protože při těch příležitostech, kdy ho z dálky zahlédla, se jí v žaludku probudil znepokojující pocit – něco, co jí bylo docela neznámé a zcela nevhodné cítit vůči úplnému cizinci.

Znova se zhluboka nadechla a dala se zpoza stromu do pohybu, přes trávník směrem k budovám. Někde zaštěkal pes a Nessa se zastavila, zatajila dech. Jakmile přestal, pokračovala vpřed. Když se dostala k hlavní budově, prošla podchodem, vedoucím do dvora, podél kterého se nacházely administrativní kanceláře.

Držela se Paddyho instrukcí, našla hlavní kancelář a použila největší z klíčů k odemknutí dveří. Srdce měla až v krku, ale dveře se otevřely bez hluku. Nebyl tu žádný alarm. Nesse spadl velký kámen ze srdce a ani ji nenapadlo, proč tomu asi tak je.

Uvnitř byla tma, ale i tak se jí podařilo rozeznat obrys schodů. Vyšlapala do druhého patra, svítila si mobilem a vydechla úlevou, když našla jeho kancelář. Otevřela dveře druhým z klíčů, vešla dovnitř tak tiše, jak to jen šlo, a zavřela za sebou. Chvíli se o ně opírala, srdce jí bušilo jako o závod. Po zádech jí stékal pot.

Když se trochu uklidnila, vešla do kanceláře a za pomoci světla z telefonu hledala Paddyho stůl. Řekl jí, že notebook by měl být v horním šuplíku, ale když ho otevřela, zel prázdnotou. Otevřela i ty ostatní, ale všechny byly prázdné. Začínala pociťovat paniku, prohlédla i okolní stoly, ale po notebooku nikde ani stopy. Paddyho zděšená slova se jí rozléhala v hlavě: „*Ten notebook je moje jediná šance prokázat mou*

nevinu, pokud se mi povede vystopovat ty maily zpět k hackerovi...“

Nessa stála uprostřed místnosti a kousala si ret.

Nic jí nenaznačilo, že by nebyla sama, takže když se dveře do kanceláře náhle otevřely a místnost zalilo světlo, Nessa se stihla akorát otočit a v šoku zamrkat na obrovskou postavu vyplňující rám dveří.

V hlavě se jí nějak podařilo zaregistrovat, že ten muž ve dveřích je Luc Barbier. Byl prostě tím nejfantastičtější přitažlivým a zastrašujícím mužem, kterého kdy zblízka viděla, a to je co říct, když její švagr byl šejk Nadim Al-Saqr z Merkazadu, alfa samec a sva-lovec k pohledání.

Luc Barbier byl celý v černém, měl džínsy a tričko s dlouhým rukávem, obojí pouze přidávalo jeho temné energii. Jeho oči byly hluboce posazené a tak tmavé, že vypadaly jako bezedné tůně. Absolutně nečitelné.

Zvedl tenký stříbrný notebook a Nessa na něj hloupě zazírala.

„Hádám, že tohle je to, pro co tu jste?“

Jeho hlas byl hluboký, vážný a s přitažlivým přízvukem. To konečně přivedlo Nessu zpět do reality, jako dávka adrenalinu přímo do srdce. Udělala jediné, co mohla – otočila se na patě a rozeběhla se zpět ke dveřím, kterými přišla. Otevřela je a na druhé straně našla stát zamračeného člena ochranky.

Ten samý hlas opět promluvil za jejími zády, tentokrát s ocelově studeným tónem. „Zavřete ty dveře. Nikam nepůjdete.“

Když se nepohnula, člen ochranky jí je sám zavřel před nosem, zanechal ji v místnosti jen s Lucem Barbierem. Zjevně nebyl ve Francii.

Neochotně se otočila, aby mu čelila, velice dobře si vědoma toho, že je oděná v černých teplácích a úzké černé mikině s vlasy schovanými pod černou kšiltovkou. Musí vypadat vinná jako hřích.

Luc Barbier za sebou zavřel druhé dveře. Notebook ležel na stole před ním a on tam jen stál, s rukama založenýma na hrudi, s rozkročenýma nohama, asi pro případ, že by se opět pokusila o útěk.

„Takže, kdo jste?“ zeptal se.

Nessino srdce divoce bušilo. Měla ústa pevně zavřená a zírala někam k jeho elegantním botám, doufala, že čepice jí zakrývá tvář.

Hlasitě si povzdechl. „Můžeme to udělat po zlém anebo ještě po horším. Do deseti minut tu může být policie, a vy jim vysvětlíte, kdo jste a proč mi lezete na pozemek... ale oba víme, že kvůli tomuhle, že?“ Poklepal dlouhými prsty na notebook na stole. „Je mi jasné, že pracujete pro Paddyho O’Sullivanova.“

Nessa stěží slyšela tu poslední větu. Naprosto směšné, ale jediné, na co se dokázala soustředit, byly jeho krásné ruce. Velké a svalnaté, ale elegantní. Schopné ruce. *Sexy ruce*. To třepetání v jejím žaludku narostlo do něčeho mnohem více znepokojujícího.

Ticho mezi nimi se opět prodlužovalo a najednou Barbier hlubokým prudkým hlasem francouzsky zaklel, zvedl notebook a vykročil směrem ke dveřím. Skoro v nich zmizel, než si Nessa stačila uvědomit, že zásah irské policie by byla ještě větší katastrofa. Fakt, že je Barbier ještě nezavolal, nechával maličkou naději, že by se situace dala zachránit.

„Počkejte!“ Její hlas zněl v naprostém tichu jako siréna.

Zastavil se ve dveřích, stále otočený zády. Byla skoro stejně působivá jako jeho předek. Pomalu se otočil. „Co prosím?“

Nessa se pokoušela uklidnit. Měla strach vzhlednout příliš vysoko, používala kšilt čepice ke skrytí své identity.

„Řekla jsem počkejte. Prosím.“ Cukla sebou. Jako kdyby říkat *prosím* mohlo v téhle situaci něčemu pomoci.

Nastalo chvilkové ticho a pak Luc nevěřicně pronesl: „Vy jste *holka*?“

To Nessu tnulo do živého. Věděla, že je od hlavy k patě v černé a má na hlavě čepici, ale bylo to skutečně tak těžko poznat? Byla si velmi dobře vědoma svého nedostatku ženských předností, strávila většinu svého života po kolenou ve hnoji v holinách. Zvedla bradu a vzdorovitě se na něj podívala, příliš vytočená na to, aby se skrývala. „Je mi dvacet čtyři, to jsem těžko holka.“

Skepticky se na ni podíval. „Plížít se skrže křoví a krást se na cizí pozemek se stěží hodí pro dospělou ženu.“

Pomyšlení na ten typ žen, které muž jako on zná, proměnilo její zranitelnost v rozčilení. „Měl jste být ve Francii.“

Luc Barbier užasl. A to ho jen tak něco nepřekvapilo. Ale tahle holka – *žena?* – mu odmlouvala, jako kdyby právě nevníkla na soukromý pozemek se zjevně zločinnými úmysly.

„Byl jsem ve Francii, a teď už nejsem.“

Dovolil si prozkoumat ji pohledem blíže. Pocítil přítom, jak mu začíná kolovat v krvi... *zájem*. Protože najednou to viděl. Ano, byla to žena. Ačkoli štíhlá a drobná skoro jako chlapec. Ale byla vidět její ňadra, malá a perfektně tvarovaná, tlačící se proti vypasovanému flísu její mikiny.

Mohl rozeznat čelist, příliš jemnou na to, aby byla mužská a dumal nad tím, jak si toho mohl nevšimnout dříve. Také zaznamenal velice měkký spodní ret, který byl právě sevřen mezi bílými zuby. Cítil nevítané vznícení touhy a potřebu vidět více.

„Sundejte si čepici,“ slyšel se žádat dříve, než stihl zaznamenat, proč o to stojí.

Ta malá brada se zvedla a měkký ret byl vysvobozen ze zajetí zubů. Viděl to napětí, které v ní panovalo. Nastala vypjatá chvíle, kdy si nebyl jistý, co udělá.

Pak, jako kdyby pochopila, že nemá na vybranou, zvedla drobnou ruku a stáhla si čepici z hlavy.

Na okamžik se Luc zmohl na to pouze hloupě zírat. Přes rameno se jí vyřinul proud dlouhých, tmavě rudých kadeří, doteď skrytých pod čepicí.

A pak se podíval na zbytek její tváře a cítil se ještě hloupěji. Za život viděl nespočet krásných žen, některé byly dokonce považovány za jedny z nejkrásnějších na světě, ale v tento okamžik mu po nich v mysli zůstala jen šmouha.

Byla úchvatná. Vysoké lícní kosti. Bezchybná, smetanově světlá kůže. Rovný nos. Obrovské oříškové oči – se záblesky zelené a zlaté, olemované dlouhými tmavými řasami. A ta ústa, bujná a široká.

Ztvrdlo mu tělo, šok z takové reakce na takovou dívčinu ho nutilo ji odvrhnout. Nepodléhal ženskému kouzlu, pokud to nebylo za jeho podmíněk. Ji nečekal, proto zareagoval.

Jeho hlas byl přísný. „Teď mi řekněte, kdo jste, nebo zavolám policii.“

Nessa uvnitř hořela z toho, jak důkladně si ji Barbier právě prohlédl. Cítila se bez své čepice obnažená. Plně mu vystavená na odív. A nemohla odklonit zrak. Bylo to, jako kdyby ji očarovalo slunce. On byl prostě... krásný, velice surovým, mužným způsobem, všechny ty jeho ostré úhly a linky. Ale jeho ústa byla provokativně svůdná – jediná měkkost v jeho obličejí. Byla rozptylující.

„Čekám.“

Nessa zčervenala, chycená při činu. Odvrátila zrak na obrázek slavného závodního koně na zdi. Věděla, že nemá jinou možnost než mu tu informaci sdělit. Alternativou bylo svěřit ji policii a vzhledem k tomu, z jak malé uzavřené komunity pocházela, věděla, že by se během minuty rozneslo, co udělala. Tady neexistovalo nic jako soukromí nebo anonymita.

„Jmenuji se Nessa...“ Zaváhala a pak v rychlosti

dodala: „O’Sullivanová.“ Mrkla zpátky na Barbiera a viděla, že se mračí.

„O’Sullivanová? Jste příbuzná Paddyho?“

Nessa pokývala nešťastně hlavou. Dnešní večer byl taková katastrofa. „Jsem jeho mladší sestra.“

Barbier se na chvíli pozastavil, aby to vše zpracoval a pak s úšklebkem řekl: „On posílá svou mladší sestru, aby dělala jeho špinavou práci?“

Nessa se okamžitě bratra zastala. „Paddy je nevinný!“

Luc Barbier vypadal nezaopatě jejím emocionálním výbuchem. „Sám si to zhoršil tím, že zmizel, a fakta jsou stejná – pomáhal při koupi koně ze sicilských stájí Gia Correntiho. Konečně jsme dostali před týdnem a můj účet opustil jeden milion eur, ale nikdy se nedostal ke Correntiovi. Je jasné, že tvůj bratr odklonil peníze do své kapsy.“

Nessa zbledla nad tou obrovskou částkou peněz, ale donutila se zůstat pro Paddyho silná. „On nic neodklonil. Nebyla to jeho vina. Byl to hacker – nějak se mu podařilo vydávat se za manažera stájí na Sicílii a Paddy převedl peníze jemu, věřil, že na správné místo.“

Barbierovi ztvrdl obličej. „Pokud to tak bylo, proč tu není a nebrání se sám?“

Nessa se odmítla nechat pod zastrašujícím pohledem toho muže zahanbit. „Řekl jste mu, že bude stíhán a zodpovědný za celou částku. Měl pocit, že neměl na vybranou.“

Vrátil se jí Paddyho vystrašený hlas.

„Ness, ty nevíš, čeho je tenhle chlap schopný. Nedávno na místě vyhodil jednoho z čeledínů. V Barbierově světě neexistuje něco jako presumpce nevinny. Roztrhá mě na kusy. Nikdy už nebudu moct v oboru pracovat...“

Barbierova ústa se zúžila. „Fakt, že zmizel hned po tom hovoru, jeho případu nepomáhá.“

Nessu napadlo ještě pár slov na obranu, ale všechna spolkla. Pokoušet se vysvětlit tomuto muži, že její bratr už měl potíže se zákonem, když si procházel rebelskou fází puberty, by vůbec Paddymu neprospělo. Paddy pracoval dlouho a těžce, aby mohl začít znovu, ale bylo mu řečeno, že pokud ho ještě někdy přistihnou, jak porušuje zákon, půjde sedět a dostane záznam do rejstříku. *Proto* zpanikařil a utekl.

Luc Barbier o ní přemýšlel. Fakt, že se s ní stále bavil, byl směšný. Její vehemence a touha chránit bratra – dokonce i za cenu vlastní újmy – ho ale zaujala. Ze zkušenosti považoval věrnost za mýtus. Všichni se jen snažili urvat si co nejvíc pro sebe.

Něco mu v tu chvíli došlo a proklel se za to, že ho to nenapadlo dříve. Byl příliš rozptýlený těmi hustými rudými lokny a útlou postavou. Bylo to k vzteku.

„Možná že v tom jedete spolu? A snažila jste se dostat ten notebook a zajistit, že je postaráno o všechny důkazy?“

Nesse se začala podlamovat kolena. „Ovšemže v ničem nejedu. Já jen přišla, protože Paddy...“ Zarážila se, nechtěla, aby působil vinnější.

„Protože Paddy... co?“ zeptal se Barbier. „Byl příliš velký zbabělec? Nebo protože už není v zemi?“

Nessa se kousla do rtu. Paddy utekl do Ameriky k jejímu dvojčeti Eoinovi. Snažila se ho přimět k návratu, ujistit ho, že jeho šéf nemůže být takový zloduch. Paddyho slova jí zněla v hlavě jako ozvěna.

„*Nikdo si nezahrává s Barbierem. Nedivil bych se, kdyby měl známosti v podsvětí...*“

Na chvíli Nessu zavalil pocit nevolnosti. Co když Barbier *opravdu* byl spojen s... Rychle tu myšlenku zahнала. Ale pak jí do mysli vstoupila pochybnost – co když byl Paddy *opravdu* vinný?

Jakmile si to uvědomila, okamžitě si to vyčetla, zděšená nad tím, že ji to být na vteřinu napadlo. Tento muž ji nutil pochybovat o sobě a svém bratrově,

o kterém věděla, že by nikdy nic tak špatného neudělal, bez ohledu na jeho minulost.

Nessa zatnula zuby. „Podívejte. Paddy je nevinný. Souhlasím s vámi, že neměl utíkat, ale stalo se.“ Na vteřinu zaváhala a pak se v duchu omluvila svému bratrovi za to, co se chystala říct. „Má ve zvyku utíkat od složitých situací – po pohřbu mámy na týden zmizel.“

Barbier vypadal naprosto netečně a pak řekl: „Slyšel jsem, že Irové mají dar pro vymlouvání se, ale na mě to nezabere, slečno O’Sullivanová.“

Opět ji popadl vztek. „Já se nesnažím z ničeho vymluvit.“ Přinutila se uklidnit. „Já se jen snažila pomoci a získat ten notebook. Řekl mi, že s ním může prokázat svou nevinu.“

Barbier zvedl tenký stříbrný přístroj a podržel ho před sebou. „Podrobně jsme ho prohledali a není na něm jediný důkaz podporující nevinnost vašeho bratra. Vy jste bratrovi nepřidala. Teď vypadá ještě víc vinně a navíc jste se prozradila jako možná spolupachatelka.“

Luc pozoroval, jak zrudla a pak se jí barva opět vytratila z tváře. Nedokázal si vzpomenout, kdy naposledy se cítil natolik svobodný, jestli vůbec někdy, aby si dovolil projevit své skutečné emoce.

Přesto tomuto Oscara hodného představení nevinnosti nevěřil. Byl by hlupák a Paddy z něj už jednou hlupáka udělal.

Nessa cítila, jak postupně vyhasíná plamének nádeje. Barbier byl neústupný. Odložil notebook a opět založil ruce, opřel se bokem o stůl za sebou a natáhl si nohy, jako kdyby si jen tak povídali. Čišelo z něj nebezpečí. Nessa si pouze nebyla jistá, jaký *druh*. Necítila se být v ohrožení, navzdory Paddyho děsivým tvrzením a té ochrance na druhé straně dveří. Bylo to mnohem osobnější nebezpečí, tepající kdesi v nitru. Vědomí, které celý život až do tohoto okamžiku spalo.

Barbierův tón byl posměšný. „Takže si vážně